

UZASADNIENIE

wniosku o ratyfikację za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie Porozumienia o Europejskim Państwie Współpracującym między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Europejską Agencją Kosmiczną, podpisanego w Warszawie dnia 27 kwietnia 2007 r.

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej umową międzynarodową

Przestrzeń kosmiczna jako przedmiot regulacji prawno-międzynarodowych po raz pierwszy nabrała praktycznego znaczenia w 1957 r. w związku z wyniesieniem w przestrzeń kosmiczną pierwszego skonstruowanego przez człowieka satelity Sputnik 1. W 1961 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych powołało Komitet do spraw Pokojowego Wykorzystywania Przestrzeni Kosmicznej (COUPUOS), składający się z dwóch podkomitetów: prawnego i technicznego. Rzeczpospolita Polska od początku uczestniczy w pracach tego Komitetu, a szczególnie aktywną rolę odegrała w podkomitecie prawnym, gdzie wypracowano konwencję o wykorzystywaniu Księżyca i innych ciał niebieskich do celów pokojowych.

Ponadto, począwszy od 1967 r. Rzeczpospolita Polska była związana porozumieniem o uczestnictwie w Programie Współpracy w Dziedzinie Badań i Wykorzystywania Przestrzeni Kosmicznej INTERKOSMOS. Program ten przestał faktycznie funkcjonować na początku lat 90-tych. Obecnie, w ramach umowy o współpracy pomiędzy Polską i Rosyjską Akademią Nauk, kontynuowane są wspólne prace badawcze. Polska Akademia Nauk i Rosyjska Akademia Nauk, kierując się Porozumieniem między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej w dziedzinie nauki i techniki z dnia 25 sierpnia 1993 r., podpisały w dniu 14 marca 2005 r. w Moskwie Porozumienie pomiędzy Polską Akademią Nauk a Rosyjską Akademią Nauk o współpracy naukowej w dziedzinie podstawowych badań kosmicznych. Ponadto jest uzgadniane

„Memorandum of Understanding”, które stworzy formalne podstawy do współpracy z Federalną Agencją Kosmiczną Federacji Rosyjskiej. Partnerem ze strony polskiej jest Minister Gospodarki.

W 1975 r. została otwarta do podpisu Konwencja o utworzeniu Europejskiej Agencji Kosmicznej, do której przystępowały kolejno państwa Europy Zachodniej. Rzeczpospolita Polska podpisała dnia 28 stycznia 1994 r. w Paryżu Porozumienie między Europejską Agencją Kosmiczną i Rządem Rzeczypospolitej Polskiej dotyczące Współpracy Kosmicznej dla Celów Pokojowych (Agreement Between the European Space Agency and the Government of the Republic of Poland Concerning Space Cooperation for Peaceful Purpose). W dniu 24 stycznia 2002 r. zostało podpisane na okres 5 lat Porozumienie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Europejską Agencją Kosmiczną o współpracy w dziedzinie badania i użytkowania przestrzeni kosmicznej do celów pokojowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 73, poz. 662), które zostało ratyfikowane przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej po uprzedniej zgodzie wyrażonej w ustawie.

Współpraca z Europejską Agencją Kosmiczną (zwaną dalej „ESA”) realizowana w ramach Porozumienia z dnia 24 stycznia 2002 r. przyniosła wiele efektów na różnych płaszczyznach, a przede wszystkim technologicznej. Rzeczpospolita Polska uczestniczy w realizacji misji kosmicznych ESA: Rosetta, Herschel, Mars-Express, Venus-Ekspress. W misjach tych jest wykorzystywana aparatura skonstruowana w Centrum Badań Kosmicznych PAN. Biuro do spraw Przestrzeni Kosmicznej, utworzone decyzją Prezesa PAN w Centrum Badań Kosmicznych, jest rozpoznawalnym partnerem, spełniającym zadania Agencji Kosmicznych, jakie istnieją w innych krajach. Porozumienie z dnia 24 stycznia 2002 r. wygasło w styczniu 2007 r.

Należy podkreślić, że Unia Europejska buduje Europejską Politykę Kosmiczną w ścisłym partnerstwie z ESA. Założenia Europejskiej Polityki Kosmicznej są przedmiotem regularnego rozpatrywania przez Radę ds. Kosmosu (Space Council) – ciała wspólnego dla ESA i Unii Europejskiej, będącego połączeniem Rady UE do spraw Konkurencyjności i Rady

Ministerialnej ESA. Zgodnie z decyzjami tej Rady, Europejska Polityka Kosmiczna będzie realizowana przez Europejski Program Kosmiczny.

Na podstawie istniejącej umowy ESA i Wspólnoty Europejskiej, ESA jest realizatorem znacznej części Europejskiego Programu Kosmicznego, który stanowi zintegrowany plan określający nie tylko rodzaj działań, ale także podział ról i odpowiedzialności między poszczególnych uczestników, źródła finansowania oraz podstawowe zasady jego realizacji. Postanowienia programu są skorelowane z Perspektywami Finansowymi Unii na lata 2007-2013, w ramach których stanowi on jeden z priorytetów 7-ego Programu Ramowego UE.

Europejski Program Kosmiczny (EPK) obejmuje następujące obszary:

- 1) poszerzanie wykorzystania usług satelitarnych, a w szczególności:
 - a) nawigacji satelitarnej (budowa systemu Galileo i promocja wykorzystania jego możliwości),
 - b) obserwacji satelitarnej (inicjatywa GMES służąca zapewnieniu Europie niezależnego potencjału w tej dziedzinie),
 - c) łączności satelitarnej,
 - d) technik o znaczeniu dla bezpieczeństwa (i potencjalnie obrony) UE;
- 2) zapewnianie podstaw dla działalności kosmicznej przez:
 - a) program rozwoju technologii kosmicznych,
 - b) utrzymanie i rozwijanie możliwości wnoszenia obiektów w przestrzeń kosmiczną (rakiety nośne);
- 3) poszerzanie wiedzy naukowej obejmujące:
 - a) programy naukowe,
 - b) eksplorację kosmosu (rozumianą jako poszerzanie obszaru ludzkiego działania poza orbitę Ziemi przez programy robotów i potencjalnie także załogowe);
- 4) wzmacnianie „zaplecza” implementacyjnego EPK, a w szczególności:
 - a) tworzenie regulacji prawnych,
 - b) kształcenie kadr,

- c) rozwijanie współpracy międzynarodowej (tj. z aktorami poza-europejskimi).

ESA odgrywać będzie w realizacji Programu rolę „agencji wykonawczej”; równocześnie proces polityczny służący określaniu celów polityki kosmicznej Europy zostanie na stałe przeniesiony na forum UE. Istniejące zasady współpracy obydwu instytucji reguluje porozumienie o współpracy, zawarte na okres czterech lat w 2004 r. Przedłużenie tego porozumienia rekomendowała w swojej Rezolucji z maja 2007 r. Europejska Rada Kosmiczna. Konieczne jednakże jest wypracowanie nowego mechanizmu współpracy pozwalającego na przełamanie istniejących sprzeczności instytucjonalnych i zapewnienie efektywnej współpracy. Istotną staje się więc rola ESA, a tym samym relacje z nią poszczególnych państw. Kierując się takim przekonaniem, Republika Grecka i Wielkie Księstwo Luksemburga – jedyne państwa dawnej UE nienależące do ESA – wynegocjowały tuż przed poszerzeniem UE podpisanie Konwencji ESA i nabycie praw członkowskich.

2. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W 2001 r. ESA wypracowała, w postaci załącznika do Konwencji o utworzeniu Europejskiej Agencji Kosmicznej, Plan dla Europejskich Państw Współpracujących („Plan for European Cooperating States” – PECS), którego celem było umożliwienie aktywniejszej współpracy z państwami Europy Środkowej. Jednym z jego adresatów była Rzeczpospolita Polska, jako państwo posiadające liczący się dorobek w zakresie badań przestrzeni kosmicznej w ramach programu INTERKOSMOS. Porozumienie o przystąpieniu do mechanizmu PECS ma na celu zapewnienie Rzeczypospolitej Polskiej szerszego udziału w korzyściach z działalności kosmicznej, a docelowo także przystąpienie do Europejskiej Agencji Kosmicznej.

Uczestnictwo w Planie dla Europejskich Państw Współpracujących oznacza uzyskanie statusu Europejskiego Państwa Współpracującego („European Cooperating State” – ECS). Partnerzy Agencji o takim statusie, przy

ograniczonej wielkości wnoszonej do organizacji składki (obowiązujące umowy nie wiążą się z koniecznością wnoszenia przez Rzeczpospolitą Polską składek członkowskich), uzyskują możliwość współuczestnictwa w korzyściach wynikających z działalności ESA. Obecnie w Programie PECS uczestniczą: Republika Czeska, Republika Węgierska i Rumunia. Proponowane porozumienie wiąże Rzeczpospolitą Polską z ESA jako partnerem technologicznym i przemysłowym, a nie tylko w zakresie współpracy naukowej, przy zachowaniu jednocześnie uprawnień na rzecz ESA zawartych w poprzedniej umowie. W szczególności, zgodnie z art. 7 Porozumienia z dnia 24 stycznia 2002 r.:

- 1) ESA posiada w Rzeczypospolitej Polskiej osobowość prawną;
- 2) ESA, jej majątek i dochody będą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zwalniane od wszelkich podatków. Aktywa ESA korzystają z immunitetu w zakresie wszelkich postępowań prawnych, z wyjątkiem sytuacji, gdy ESA w konkretnym przypadku wyraźnie zrzeknie się tego prawa;
- 3) Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i ESA określają tryb postępowania, który będzie miał zastosowanie do eksportu i importu towarów używanych do celów współpracy;
- 4) Agencja ma prawo otrzymywać i posiadać w Rzeczypospolitej Polskiej wszelkie środki finansowe i może dowolnie nimi dysponować w jakimkolwiek celu przewidzianym w Konwencji o Europejskiej Agencji Kosmicznej lub w niniejszym Porozumieniu oraz może otwierać w dowolnej walucie konta bankowe;
- 5) Rząd Rzeczypospolitej Polskiej udziela ESA, do celów realizacji niniejszego Porozumienia, pomocy administracyjnej, w szczególności w sprawach ułatwień wjazdu i wyjazdu osób oraz importu i eksportu towarów i materiałów związanych z realizacją uzgodnionych przez strony przedsięwzięć, włączając w to zgodę na zwalnianie od opłat, które normalnie odnoszą się do importu i eksportu.

Porozumienie z dnia 24 stycznia 2002 r. przewidywało zawarcie porozumień wykonawczych przez „organ właściwy”. Takim organem było Ministerstwo Nauki i Informatyzacji. Dotychczas nie zawarto żadnych porozumień

wykonawczych z Europejską Agencją Kosmiczną. Była prowadzona korespondencja między Ministrem Nauki a Prezesem Polskiej Akademii Nauk o przekazaniu Akademii części kompetencji organu właściwego – jednakże kompetencje te nie zostały formalnie przekazane.

Zgodnie z art. 6 projektowanego Porozumienia zostanie powołany Komitet Planu dla Europejskich Państw Współpracujących, właściwy w sprawach wdrażania i koordynacji współpracy między Rzeczpospolitą Polską, jako Europejskim Państwem Współpracującym, Europejską Agencją Kosmiczną a innymi państwami, które uzyskały status Europejskiego Państwa Współpracującego.

Zgodnie z art. 14 niniejszego Porozumienia, zastąpi ono Porozumienie z dnia 24 stycznia 2002 r. Jednakże do kontraktów zawartych w okresie obowiązywania Porozumienia z dnia 24 stycznia 2002 r. i realizowanych także po wejściu w życie proponowanej umowy, będą miały zastosowanie postanowienia Porozumienia z 2002 r.

3. Przewidywane skutki polityczne i prawne związane z wejściem w życie umowy

W wyniku związania przedmiotowym Porozumieniem Rzeczpospolita Polska stanie się partnerem dla innych Europejskich Państw Współpracujących, a także dla Państw Członkowskich ESA. Celem przystąpienia do Karty PECS jest też przygotowanie do przystąpienia do Konwencji o utworzeniu Europejskiej Agencji Kosmicznej, a w konsekwencji uzyskanie statusu członka ESA.

Rzeczpospolita Polska, jako członek UE, współuczestniczy w tworzeniu Europejskiego Programu Kosmicznego. Zgodnie z decyzją Komitetu Europejskiego Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 2005 r., Międzyresortowy Zespół Konsultacyjno-Koordynacyjny do spraw Przestrzeni Kosmicznej został zobowiązany do przedstawienia propozycji działań, których realizacja w Rzeczypospolitej Polskiej będzie stanowić polski wkład do Europejskiego Programu Kosmicznego. Narodowy Program Kosmiczny Rzeczypospolitej Polskiej jest formułowany w kontekście Europejskiego Programu

Kosmicznego, a prace są synchronizowane z harmonogramem UE. Jest on pomyślany jako element wspólnych działań prowadzonych z ESA i Wspólnotą Europejską w oparciu o istniejący w Rzeczypospolitej Polskiej potencjał intelektualny i technologiczny.

Polityka Kosmiczna UE jest polityką międzysektorową, wspomagającą wiele innych polityk unijnych. Tym samym jest budowana jako praktyczne narzędzie spinające nowoczesne działania w wielu dziedzinach, takich jak polityka rolna czy polityka bezpieczeństwa. Dla zapewnienia spójności aktywności państwa z polityką UE jest konieczne działanie także i w tym obszarze.

Możliwości współpracy polskiego przemysłu z europejskim przemysłem kosmicznym zostały ocenione w analizie wykonanej na zlecenie ESA przez niezależne firmy eksperckie (Bertin Technologies i Euroconsult – Industry Assessment of Poland for Space Activities). Analiza ta stanowi wewnętrzny dokument ESA i została przekazana Centrum Badań Kosmicznych PAN, z prośbą o ograniczone upowszechnianie. Firmy polskie, których potencjał przemysłowy został pozytywnie oceniony, mogą tworzyć konsorcja m.in. do gromadzenia środków finansowych. Takich firm, z przeszło 130 przebadanych *in situ* przez firmy eksperckie, jest około 30. Należy zaznaczyć, że Europejska Agencja Kosmiczna swoje kontrakty realizuje prawie w całości przez małe i średnie przedsiębiorstwa. Raport Industry Assessment of Poland for Space Activities został udostępniony Ministrowi Gospodarki, Ministrowi Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz zainteresowanym uczestnikom międzyresortowej konferencji koordynacyjnej w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Karty PECS.

W celu ograniczania wielu formalnych i praktycznych utrudnień dla udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Europejskim Programie Kosmicznym wynikających z braku jej członkostwa w ESA, koniecznym jest związanie Rzeczypospolitej Polskiej z ESA umową PECS i uzyskanie statusu Europejskiego Państwa Współpracującego. Celem tego związania jest zapobieżenie sytuacji, w której mechanizmy Programu stworzyłyby „klub państw członkowskich ESA” i ograniczyły dostęp do niego Rzeczypospolitej Polskiej.

Takie stanowisko jest wyrażone w przyjętym przez Komitet Europejski Rady Ministrów w dniu 28 czerwca 2005 r. Stanowisku Rządu Polskiego odnośnie do Komunikatu Komisji UE COM(2005/208) z dnia 27 maja 2005 r., dotyczącego Europejskiej Polityki Kosmicznej.

Na konieczność uzyskania przez Polskę statusu Europejskiego Państwa Współpracującego w relacjach z ESA wskazują również wnioski i zalecenia Komitetu Europejskiego Rady Ministrów podjęte w rezultacie uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej jako członka UE w obradach Rady ds. Kosmosu (Space Council). W terminowych zobowiązaniach nałożonych na Ministerstwo Gospodarki i Pracy przez Komitet Europejski Rady Ministrów w dniu 13 grudnia 2005 r., w kontekście kolejnej sesji Rady ds. Kosmosu (Space Council), zalecono „kontynuowanie intensywnych negocjacji Polski z ESA w sprawie przystąpienia do programu PWPW. Przystąpienie do tego Programu stworzy polskim podmiotom szansę udziału w niektórych programach ESA oraz pozwoli na stworzenie powiązań kooperacyjnych, które dadzą szansę zaktywizowania się środowisk naukowych oraz przemysłu, a także współpracy między nimi. Członkostwo w PECS wiąże się jednakże z określoną składką finansową, co należy wziąć pod uwagę w planowaniu wydatków budżetu krajowego”.

Na wniosek Ministra Gospodarki i Pracy, Prezes Rady Ministrów wyraził zgodę na rozpoczęcie negocjacji przedmiotowego Porozumienia. Powołany Zespół Negocjacyjny zgodnie z otrzymaną instrukcją uzgodnił merytoryczną treść i tekst umowy.

Porozumienie w sprawie Europejskich Państw Współpracujących jest formalnie umową dwustronną między Rzeczpospolitą Polską a ESA – mechanizm wiązania poszczególnych państw przewiduje, że następuje ono przez umowy dwustronne. Faktycznie jednak, biorąc pod uwagę, że trzy państwa takimi umowami są już związane uznać trzeba, że treść i forma umowy z Rzeczpospolitą Polską nie może znacznie odbiegać od umów już zawartych. Dlatego z kompromisu – tak ze strony ESA, jak i Rzeczypospolitej Polskiej – treść wynegocjowanego tekstu trzeba uznać za optymalną.

4. Przewidywane skutki społeczne

Polityka Kosmiczna Europy jest elementem Strategii Lizbońskiej UE i tym samym celem jej jest wspieranie wzrostu ekonomicznego i tworzenie miejsc pracy w przestrzeni Europy. Cele te będą osiągnięte przez zorientowanie Europejskiego Programu Kosmicznego na budowę i praktyczne wykorzystanie technik satelitarnych i realizację działań o dużej wartości dodanej.

Szerokie wykorzystanie usług opartych na technikach satelitarnych, stanowiących jakościowo nowe narzędzie, w wielu dziedzinach przyczyni się do szybszego i mniej kosztownego pokonania istniejącej różnicy w rozwoju poszczególnych państw członkowskich Unii. Z tego punktu widzenia nastawienie Europejskiego Programu Kosmicznego na praktyczne korzyści z wykorzystania technik satelitarnych jest szczególnie istotne. Równocześnie jednak konieczne jest stwarzanie warunków wewnętrznych dla umożliwienia pełnego wykorzystania tego procesu, na co zdecydowanie pozwala istniejący w Rzeczypospolitej Polskiej potencjał.

5. Przewidywane skutki gospodarcze

Obecność polskich przedsiębiorców na europejskim rynku kosmicznym, którą umożliwią postanowienia niniejszego Porozumienia, będzie stanowić ważny instrument promocji innowacyjności. Dla małych i średnich przedsiębiorstw to szansa na dostęp do odbiorców zainteresowanych nowatorskimi rozwiązaniami. Przedsiębiorcy powiązani kapitałowo z producentami obecnymi na europejskim rynku kosmicznym, także będą mogli podjąć produkcję skierowaną na ten rynek, zwiększając poziom zaawansowania naukowo-technicznego swojej działalności. Powstające powiązania kooperacyjne w sektorze hi-tech będą owocować współpracą w innych, odległych od działalności kosmicznej, dziedzinach.

Przystąpienie do programu PECS zapewni polskim podmiotom możliwość uczestnictwa w niektórych programach ESA oraz pozwoli na stworzenie powiązań kooperacyjnych i uzyskanie doświadczenia na europejskim rynku kosmicznym. W efekcie udział w tym programie będzie służyć przełamaniu

praktycznych barier utrudniających uczestnictwo w Europejskim Programie Kosmicznym.

Dotychczasowe doświadczenia z realizacji programu Galileo (który jest współfinansowany przez UE, natomiast realizowany ze znacznym udziałem ESA) wskazują, że zarówno ograniczenia formalne jak i praktyczne problemy wynikające z braku doświadczenia i powiązań kooperacyjnych, stanowią trudną do przełamania barierę. W efekcie uczestnictwo polskich podmiotów w realizacji tego programu rozwija się stosunkowo wolno.

Niniejsze Porozumienie przewiduje możliwość udziału Rzeczypospolitej Polskiej w wybranych programach ESA, przy czym określenie zakresu uczestnictwa jest zależne od polskich podmiotów. Formuła ta pozwala na wybór zagadnień, których realizacja będzie najbardziej korzystna dla Rzeczypospolitej Polskiej. W efekcie pewna pula kontraktów zostanie przeznaczona dla polskich podmiotów, a ich realizacja finansowana będzie ze środków przekazanych przez Rzeczpospolitą Polską do ESA w następstwie niniejszego Porozumienia, co w wielu przypadkach pozwoli uzyskać współfinansowanie z budżetu UE.

Ponadto, należy mieć na uwadze, że zgodnie z procedurami ESA o kontrakty ubiegać się może każda firma zarejestrowana w Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem wyznaczonego w Porozumieniu odpowiedniego polskiego Biura (np. Biura do Spraw Przestrzeni Kosmicznej), które będzie weryfikować zdolność, możliwości i uwarunkowania danej firmy do realizacji kontraktu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Przewidywane skutki finansowe

Wielkość środków przeznaczonych na udział w programie zależy od możliwości i decyzji Rzeczypospolitej Polskiej, jednakże składka nie może być niższa niż ok. 1,1 mln euro rocznie. Wysokość składki z tytułu przestąpienia do PECS jest podana na 2001 r., co zostało sformułowane w projekcie Porozumienia; każde zmiany wskaźnika inflacji wpływające na wysokość składki, przy sztywnym zapisie, mogłyby powodować konieczność

nowelizacji Porozumienia w tym zakresie. Wydatkowanie środków finansowych na ESA powinno być traktowane jako składka do organizacji międzyrządowej. Szczegółowe zasady jej finansowania powinny być określone z uwzględnieniem celów gospodarczych i społecznych, jakie będą osiągane przez uczestnictwo Rzeczypospolitej Polskiej w Europejskim Programie Kosmicznym. Zapis na Kartę PECS nie będzie powodować dodatkowych skutków finansowych.

Immunitety, o których mowa w Porozumieniu, są wymogiem stawianym każdorazowo przez Europejską Agencję Kosmiczną. Postanowienia projektu o zwolnieniach, które mają być stosowane przy imporcie i eksporcie, pomimo że Rzeczpospolita Polska jest członkiem Wspólnoty Europejskiej, są konsekwencją członkostwa w Europejskiej Agencji Kosmicznej państw niebędących członkami Unii Europejskiej. Realizacja programu nie będzie rodzić innych obciążeń dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

Równocześnie należy zaznaczyć, że Porozumienie gwarantuje, iż całość tej kwoty (z pominięciem kosztów administracyjnych) powróci w postaci zapłaty za realizację kontraktów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Doświadczenie innych państw dowodzi, że posłuży to rozwojowi i praktycznemu zastosowaniu nowych technologii oraz tworzeniu nowych, wysokokwalifikowanych miejsc pracy. Przekonuje o tym analiza wkładu finansowego, jaki wnoszą do budżetu Agencji poszczególne kraje członkowskie ESA. Obligatoryjny wkład finansowy to składka uzależniona od wielkości ich PKB. Jednakże faktyczny wkład jest łącznie pięciokrotnie większy, gdyż przekazywane są dodatkowe środki na programy opcjonalne. Takie zaangażowanie finansowe poszczególnych państw członkowskich ESA świadczy o niewątpliwych korzyściach z tej współpracy. Dobitym przykładem jest Republika Portugalska, gdzie przez programy ESA jest budowany segment wysokich technologii portugalskiego przemysłu.

Porównanie wielkości wkładu państw do programów obowiązkowych Agencji i całości ich wkładu do budżetu Agencji (obejmujące dobrowolne wkłady do programów opcjonalnych)

WwZa: ESA, PECS Manager, 2005

Składki państw
członkowskich do
obowiązkowych
programów ESA
(obliczane w oparciu
o ich PKB)

Całość wkładu państw
członkowskich do ESA
(obejmuje programy
opcjonalne)

prawa krajowego, których dotyczy umc...

Umowa będzie dotyczyć podmiotów prawa krajowego (osób prawnych), które będą zawierać kontrakty z zagraniczną osobą prawną ESA – w tym zakresie polskie osoby prawne będą podlegać wszystkim uregulowaniom prawa krajowego, takim jak Kodeks cywilny, prawo gospodarcze itd. W szczególnych przypadkach kontrakty będą zawierane przez osoby fizyczne.

8. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej umową

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Porozumieniem z Europejską Agencją Kosmiczną nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną przez Sejm w ustawie. Wynika to z obowiązku określonego w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż Porozumienie spowoduje skutki finansowe dla Skarbu Państwa, przede wszystkim przez zapisy zawarte w art. 9, stanowiące m.in., że w zakresie swojej urzędowej działalności Agencja, jej majątek i dochody zostaną zwolnione od podatków bezpośrednich w Rzeczypospolitej Polskiej, a ponadto Agencja zostanie zwolniona z podatków pośrednich, jeżeli zakupy lub usługi o istotnej wartości, ściśle niezbędne do wykonywania urzędowej działalności w ramach Porozumienia, będą dokonywane lub wykorzystywane przez Agencję. Skutki finansowe dla Skarbu Państwa będą spowodowane również tym, że Rząd Rzeczypospolitej Polskiej będzie pokrywał wkład finansowy wymagany dla uczestnictwa polskich podmiotów w PECS. Przez okres pięciu lat wkład ten wyniesie 5 mln euro w cenach z 2001 r. Wkład ten, jak i zakres uczestnictwa

polskich podmiotów w programie PECS będzie mógł być zwiększany z inicjatywy Rządu Rzeczypospolitej Polskiej. Wkład ten obejmuje również wewnętrzne koszty Agencji zarządzania Programem, w wysokości 7% rocznego wkładu.

Po ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Porozumienie stanie się częścią krajowego porządku prawnego, a jego postanowienia będą bezpośrednio stosowane.

08/32rch